

מי ירמה ומי ירמה

רמי ניר

והייתי בעיניו כמתעתע = (בראשית כו' 12) = (ויקרא יטו' 14) = ולפני עור לא תתן מכשל:

לבשת וגם-לחרפה,
כי מרמה בתוך מרמה
ורכילות בתוך רכילות
וגם, מהתלות בתוך מהתלות...

כי הלא, מאז:
וישטם עשו את-יעקב
על-הברכה אשר ברכו אביו (בראשית כו' 41)...

עקב,
ויאמר יצחק אביו בא אחיך במרמה וישח ברכתך (בראשית כו' 35)...

ועוד לעשו אז, אמר,
על-חרבך תחיה ואת-אחיך תעבד (בראשית כו' 40)...

ואף גם בך אותו, באמרו
והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך (בראשית כו' 40)...

ועוד, כזאת ליעקב, בצו צנה:
ויקרא יצחק אל-יעקב ויברך אותו ויצוהו
קום לך פדנה ארם (בראשית כח' 2) ...
ואל שדי יברך אתך
ויפרך וירבך והיית לקהל עמים
ויתן-לך את-ברכת אברהם
לך ולזרעך אתך
לרשתך את-ארץ מגריך אשר-נתן אלהים לאברהם (בראשית כח' 3-4)...

הלא, מאז:
כל-אח עקוב יעקב
וכל-רע רכיל יהלך
ואיש ברעהו יהתלו
ואמת לא ידברו
למדו לשונם דבר-שקר העוה נלאו
שבתך בתוך מרמה
במרמה מאנו דעת-אותי
נאם-יהוה (ירמיה טו' 3-5)...

והלא, מאז ועד עתה, שש לעשק איש מרמה את איש מרמה...

והיה:
כאשר יריד עשו
ויפרק עלו מעל צוארו,
מה, בלי כל-הנמצא - הפתוב, נדע
ומה נדמה
מי ירמה ומי ירמה...

וַיִּנְבְּאוּ לַמַּלְחָמָה הַנְּבִיאִים אֶל-אַרְצוֹת רַבּוֹת וְעַל-מַמְלָכוֹת גְּדֹלוֹת

וְאוֹלָם:

הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִנְבֵּא לְשָׁלוֹם

בְּבֹא דְבַר הַנְּבִיא יִנְדַע הַנְּבִיא

אֲשֶׁר-שָׁלְחוּ יְהוָה בְּאֶמֶת (ירמיה כח' 9)...

וְאִמְנָם:

וּבְאַחֲרֵית מַלְכוּתָם כִּהְתָּם הַפְּשָׁעִים

יַעֲמֵד מֶלֶךְ עַז-פָּנִים וּמִבִּין חֵידוֹת וְעֵצָם כָּחוּ וְלֹא בְכָחוּ

וְנִפְלְאוֹת יִשְׁחִית וְהַצְּלִיחַ וְעָשָׂה וְהִשְׁחִית עֲצוּמִים וְעַם-קִדְשִׁים

וְעַל-שִׁכְלוֹ וְהַצְּלִיחַ מִרְמָה בְּיָדוֹ

וּבִלְבָבוֹ יִגְדִיל וּבְשִׁלּוֹה יִשְׁחִית רַבִּים

וְעַל שׁוֹר-שָׁרִים יַעֲמֵד וּבְאַפְסֵי יָד יִשְׁבֵּר

וּמִרְאֵה הָעָרֵב וְהַבְּקָר אֲשֶׁר נֹאמַר אֶמֶת הוּא (דניאל ח' 23-26)...

וְהֵלֵא בְּשִׁבְעַת אֶהְבְּתוּ:

אֶהְבְּתִי אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה

וְאִמְרֶתֶם בְּמָה אֶהְבְּתֵנוּ

הַלּוֹא-אֲחַ עָשׂוּ לִיעֶקֶב נְאֻם-יְהוָה

וְאֶהְבְּ אֶת-יַעֲקֹב

וְאֶת-עָשׂוּ שְׂנֵאתִי (מלאכי א' 2-3)...

וְהָיָה, בְּאֲשֶׁר יִרִיד:

וְעָמַד עַל-כַּנּוֹ נִבְּזָה וְלֹא-נִתְּנָהוּ עָלָיו הוֹד מַלְכוּת

וּבֹא בְּשִׁלּוֹה וְהַחֲזִיק מַלְכוּת בְּחִלְקִלְקוֹת

וּזְרָעוֹת הַשֵּׁטֶף יִשְׁטְפוּ מִלְּפָנָיו וַיִּשְׁבְּרוּ

וְגַם נִגִּיד בְּרִית

וּמִן-הַתַּחֲבָרוֹת אֵלָיו יַעֲשֶׂה מִרְמָה (דניאל יא' 21-23)...

וּמִן-הַמִּשְׁפִּילִים יִפְשְׁלוּ לְצָרוֹף בָּהֶם

וּלְבָרֵר וְלִלְבֹן--עַד-עַת קֶץ

כִּי-עוֹד לְמוֹעֵד (דניאל יא' 35)...

וְהִיְתָה עַת צָרָה אֲשֶׁר לֹא-נִהְיְתָה מִהְיוֹת גּוֹי עַד הָעַת הַהִיא

וּבְעַת הַהִיא יִמְלֹט עַמְּךָ

כָּל-הַנִּמְצָא כְּתוּב בְּסֵפֶר (דניאל יב' 1)...

וְאֲשַׁמַּע אֶת-הָאִישׁ לְבוֹשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר מִמַּעַל לְמִימֵי הַיָּאֵר

וַיֵּרָם יְמִינוֹ וּשְׂמָאלוֹ אֶל-הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁבַּע בְּחַי הָעוֹלָם

כִּי לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וְחֻצֵי

וּכְכֹלוֹת נִפְץ יָד-עַם-קִדְשׁ--תִּכְלִינָה כָּל-אֱלֹהִים (דניאל יב' 7).

וּמִרְאֵה הָעָרֵב וְהַבְּקָר אֲשֶׁר נֹאמַר אֶמֶת הוּא (דניאל ח' 26).